

[C. F. Sørensen.]

der derfor, at dette Udvalg fremtidig skal bestaa af Præsidiets og 5 valgte Medlemmer.

Ændringsforslag Nr. 6 angaaende Afstemningsmaaden har jeg allerede omtalt. Ændringen gaar nærmere ud paa, at Formanden er berettiget til at lade stemme ved Navneopraab, hvilket skal finde Sted, dersom der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning ikke viser sig et tilstrækkeligt Stemmetal, samt naar mindst 3 Medlemmer forlanger saadan Afstemningsmaade. Tingets Formand og Medlemmerne faar gennem denne Ændring en friere Stilling end tidligere, da 10 Medlemmer inden Afstemningens Begyndelse skriftligt kunde forlange Navneopraab. Nu kommer det til at afhænge af Formandens Skøn, eller af, at mindst 3 Medlemmer, mundtligt eller skriftligt, forlanger Navneopraab.

I Stk. 4, sidste Linie, ændres Ordet „oplæses“ til: „meddeles Tinget“.

Disse Ændringer er alle fire Partier enige om at foreslaa det høje Landsting, og dem skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale til Vedtagelse. Men jeg røber sikkert ingen Hemmelighed, naar jeg oplyser, at der hos Det radikale Venstre og Socialdemokratiet inden for Udvalget har været meget stærke Ønsker fremme om nu, da der alligevel skulde foretages Ændringer i Forretningsordenen, saa ogsaa at faa Tiltaleformen over for Medlemmerne af det høje Landsting ændret, moderniseret, gjort mere svarende til den Tid, vi nu lever i, 1937, end til Aanden fra 1848. Tiltale som „det ærede 19de tingvalgte Medlem“ eller „det ærede 15de Medlem for 5te Kreds“ faar det uvilkaarligt til at løbe koldt ned ad Ryggen paa en, og at det forvirrer Tilhørerne, synes jeg er ganske naturligt. Der er endda dem, der paastaar, at ogsaa baade Medlemmer og Ministre nu og da løber rundt i dette — er det en Fornærmelse at sige det? — abessinske Sprog. Men det har desværre ikke været muligt at skabe Enighed om en Tiltaleform som den, der allerede forlængst er gennemført i det høje Folketing. Paa den anden Side har jeg personlig ikke syntes, at dette Spørgsmaal egnede sig til en Kampafstemning i det høje Landsting med derpaa paafølgende Navneopraab, og da Forfatningskommissionen staar umiddelbart foran Paabegyndelsen af sit Arbejde, kan man — da Kommissionens Arbejdstid bliver begrænset — forvente, at Spørgsmaalet om Tiltaleformen i Landstinget inden alt for mange Aar ikke vil have nogen aktuel Interesse.

Rytter: Jeg havde haabet, at den ærede Ordfører (C. F. Sørensen) havde holdt sig til selve den foreliggende Betænkning; i saa Fald var der nemlig ikke blevet nogen som helst Diskussion her i Dag. Den ærede Ordfører er jo tilmed Formand for Udvalget for Forretningsordenen her i Landstinget, saa han kender Forretningsordenen ud og ind, og i Henhold til den er det i og for sig forbudt det ærede Medlem at blande andre Spørgsmaal ind i Debatten ved denne Behandling, der foregaar som en anden Behandling. Men den ærede Ordfører har sat sig ud over dette, og jeg skal derfor lige sige et Par Ord om det Spørgsmaal, han sidst kom ind paa, nemlig Spørgsmaalet om en anden Tiltaleform her i Tinget.

Den ærede Ordførers Udtalelser herom mandede ud i, at han er bange for, at den Tiltaleform, vi benytter, forvirrer baade Ministre og Medlemmer. Det tror jeg ikke, at vi, som er vant dertil, er enige med ham i. Naar man blot ud for Navnet har Betegnelsen „det 10de Medlem for 6te Kreds“, „det 14de tingvalgte Medlem“, eller hvad det nu maatte være, saa gaar det af sig selv. Den ærede Ordfører kan heller ikke være i Tvivl om, at et Medlem af dette Ting, som var meget ivrig for at faa Forretningsordenen ændret, altid, naar han stod her paa Talerstolen, ligefrem har maattet anstrenge sig for ikke at sige det rigtige; han vilde gerne give det Udseende af, at det var en fortvivlet Udtryksmaade, medens vi alle sammen mærkede, at det i Virkeligheden faldt ham ganske naturligt at sige f. Eks. „det ærede 13de tingvalgte Medlem“. Jeg tror derfor ikke rigtig paa Paastanden om, at det forvirrer.

Dernæst er denne Udtryksmaade jo historisk nedarvet gennem mere end 80 Aar, og hvorfor skulde den saa forandres netop nu, naar Landstinget skal afskaffes? Det er der dog ingen Mening i.

Endelig maa det ærede Medlem ikke glemme, at det er et Spørgsmaal ikke blot om, hvorvidt man skal sige f. Eks. det ærede 10de Medlem for 6te Kreds, men et Spørgsmaal, der har videregaaende Interesse, idet Formaålet er at udelukke enhver personlig Henvendelse. I England bruger man den, som jeg synes, gode Regel, at man ikke taler til Medlemmerne, men til Formanden, netop for at holde det personlige ude. Vi har altsaa en anden Maade, vi taler ikke til Formanden, men til Medlemmerne, men vi skal udtrykke os paa en saadan Maade, at der ikke kommer et personligt Præg over Forhandlingen, og det kommer der netop ikke, naar man f. Eks. siger: